

Crònica de la 3ª Marxa per la Fràter. Tres vistes, camí del castell d'Hostoles.

Tot i que al títol només hi figura el castell d'Hostoles, la Marxa per la Fràter d'aquest 11 de novembre tenia un altre punt d'arribada: l'ermita de Santa Cecília. El Castell, pels qui tenim la sort de comptar amb un cos que ens hi pot dur a peu; Santa Cecília, per aquells que veuen el món des d'una cadira de rodes. Tots plegats, uns 250 inscrits, caminant solidaris.

Les dues rutes, tan diferents sobre el mapa, potser no ho varen ser tant pels qui les vàrem viure.

Al Castell ens hi vàrem apropar per un camí llarg i suau que passava per la Torra i Vistalegre i ens duia fins darrera el collet de Fontplana, on la gent reposava i prenia un petit refrigeri. Vista esplèndida de la cresta del Castellet, el Castell i Montcalvari (l'ascensió al qual era opcional); tots tres turons ben alineats davant la costa de Collsacabra.

Per la seva banda, camí de Santa Cecília, les rodes de les cadires feien un bon contrapunt amb les rodes habituals de les bicicletes. El petit desnivell des del poble el varen salvar pedalejant amb l'esforç de les seves mans i amb l'ajuda d'algun acompanyant. Bon ambient fins al trencant de l'ermita on varen poder refer-se amb galetes i moscatell tot contemplant la nostra vall des d'una perspectiva diferent de la dels dies de convivències a la rectoria.

I va ser en aquest punt on va començar la petita aventura. Tot i que no estava previst, ni era recomanable, es varen atrevir a seguir la pista fangosa i desigual, empenyent aquí, estirant allà, desencallant la roda, fins a la mateixa porta de Santa Cecília. Així ens ho explicaven als qui tornàvem del castell d'Hostoles. Memorable.

A partir del collet de Fontplana, la nostra ruta enfilava per un camí estret, irregular, dret i pedregós. En definitiva, es feia més salvatge. Calia ajudar els peus amb les mans per guanyar confiança mentre salvàvem les penyes que duen a la torre de l'homenatge. Dies abans, els amics de la Geca hi varen col·locar uns quants agafadors de ferro. Més d'un ho devia agrair. Per aquests, va ser la seva petita aventura.

Dalt del castell vàrem poder constatar com van avançant els treballs de la seva consolidació més algun petit afegit de construcció més o menys imaginativa com potser és l'esbós d'entrada al recinte fortificat just sota la cisterna. Sortim per allà, baixem mirant de no relliscar i tallem a poca distància de la carretera per anar a trobar el camí, desconegut per molts, que va paral·lel i per sobre del revolt de les Forques.

I acabem, com a cada edició, amb la càlida acollida de la gent de la Fràter al pati de la rectoria. Cal destacar la participació, aquesta vegada, de varis tècnics del taller d'arquitectura PMMT, que ha elaborat i segueix l'execució del projecte de la casa inclusiva de franc. Al traç dels plànols, ara s'hi superposaran les cares de gent molt il·lusionada en el projecte de tots. Aquest sí que és la gran aventura.

Pere Roura Grabulosa